

Ik ben Wendy Ananius. In januari 2008 besloot ik naar Borneo te gaan om vrijwilligerswerk met kinderen te gaan doen in "Living Waters Village" dat is opgericht door Ronny Heyboer en zijn vrouw Kay. Daar heb ik mijn man Bambang ontmoet en samen hebben wij nu een prachtige dochter, Alicia. We dienen samen de Heer in dit project in Borneo, Bambang leidt het studieprogramma van de bijbelschool en geeft les in de vakken: liturgiek, kerkmuziek, lofprijzing, kerkgeschiedenis en sociologie, en ik als juf, en heb mijn eigen leesklasje en samen zijn zijn kinderhuisouders van 33 kinderen. Er is veel om dankbaar voor te zijn: dat we in deze ministry mogen wonen en elke dag de liefde van God mogen ervaren en Zijn bescherming. Ook zijn we dankbaar voor jullie gebeden, jullie liefde en jullie financiële ondersteuning.

Nieuws uit Borneo

Shalom, daarmee wil ik beginnen: dat de vrede van God met ons mag zijn. Iets wat we in deze wereld op dit moment hard nodig hebben.

Zoals geschreven staat: alles op Zijn tijd.
Prediker 3:1-9

“Voor alles is er een bepaalde tijd: een tijd om geboren te worden en een tijd om te sterven, een tijd om te planten en een tijd om te oogsten, een tijd om af te breken en een tijd om op te bouwen, een tijd om te huilen en een tijd om te lachen, een tijd om te treuren en een tijd om te dansen, een tijd van oorlog en een tijd van Vrede.”

Helaas krijgen we allemaal wel eens te maken met zo'n tijd.
Een tijd om te sterven en een tijd om te huilen.

Op 4 mei is mijn schoonmoeder helaas overleden. De woensdag daarvoor ging ze naar het ziekenhuis omdat ze problemen had met ademen. Ze hield veel vocht vast in haar longen, waardoor ademen moeilijk werd. Het ziekenhuis raadde haar aan om daar te blijven overnachten. Donderdagochtend gingen we vroeg weer naar het ziekenhuis, in de hoop dat ze snel geholpen kon worden. Maar helaas waren er geen dokters aanwezig, en ze zeiden dat de dokter waarschijnlijk pas maandag weer beschikbaar zou zijn. Op maandag stelde een van de verpleegsters voor om te beginnen met dialyse, maar nog voordat ze daarmee konden starten, was mijn schoonmoeder al overleden.

Bambang en zijn broer Barnabas zijn meteen met spoed naar het dorp gegaan, wat ongeveer 5 à 6 uur rijden is. Helaas was ik (Wendy) al aangekomen in Maleisië om een van onze visitors terug te brengen naar het vliegveld en ook weer een nieuwe visitor op te halen om hierheen te brengen. Daardoor kon ik er helaas niet bij zijn.

Hier is het ook zo dat wanneer iemand overlijdt, diegene meestal de volgende dag al begraven wordt, vooral door de warmte en vochtigheid hier.

Maar er is ook een tijd om te lachen en een tijd om te genezen.

Afgelopen maart werd er een dames- en jongen voetbaltoernooi georganiseerd. Alicia deed mee met het damesvoetbal van de SMA. Ik, Wendy, mocht ook meedoen. Esther, een van de zendingen hier, had namelijk een team gemaakt met meiden die dit jaar klaar zouden zijn met de SMA. Alleen ging Esther in april met verlof, dus vroeg ze of ik voor haar wilde invallen. Natuurlijk zei ik ja. Diep van binnen hoopte ik eigenlijk al dat iemand me zou vragen om mee te doen. Toen het toernooi begon, speelde ik meteen mee. Ook de tweede wedstrijd deed ik weer mee. Tijdens het spelen probeerde ik een bal van de tegenpartij af te pakken, maar op een rare manier schoof mijn knieschijf even uit positie en schoot gelukkig meteen weer terug. Het deed pijn, maar omdat hij weer goed zat, viel de pijn mee en speelde ik verder. Later tijdens de wedstrijd rende ik met volle vaart achter de bal aan, en ineens voelde ik een scherpe pijn in mijn bovenbenen. Toen dacht ik: oké, nu moet ik stoppen en wisselen. Gelukkig hoefden we nog maar vijf minuten te spelen. Na de wedstrijd ben ik meteen naar huis gegaan en heb ik ijs op mijn benen gelegd. Dat deed ik daarna elke 2 à 3 uur. De volgende dag kwam ik er pas achter dat ik mijn knieschijf had beschadigd. Mijn bovenbenen voelden nog wel gevoelig, maar dat ging wel. Alleen kon ik mijn rechterknie bijna niet meer bewegen. Toen besepte ik dat ik hem toch erger had bezeerd dan ik eerst dacht. Ik heb bijna een week niet kunnen lopen, en normaal buigen duurde ongeveer vier weken. Helemaal 100% buigen lukt nog steeds niet, maar het gaat steeds beter. Ondanks dat ben ik wel iedere keer gekomen wanneer ons team moest spelen. Ik heb ze aangemoedigd en geprobeerd een beetje coach te zijn. En ondanks alles was het erg gezellig. Alicia is trouwens met haar team 2de geworden.

Pasen is een bijzondere tijd van herdenken, stilstaan en dankbaarheid. Net zoals er in Prediker 3:1-9 staat dat alles zijn eigen tijd heeft, is Pasen een tijd om opnieuw stil te staan bij wat Jezus voor ons heeft gedaan.

Ook hebben we weer samen Pasen mogen vieren. Het blijft altijd een mooie periode om weer even stil te staan bij de gebeurtenis van meer dan 2000 jaar geleden en dit samen te herdenken. Natuurlijk denken we elke dag aan Hem en wat Hij voor ons heeft gedaan.

Op Goede Vrijdag deden we een drama en hadden we ook een doopdienst waarbij 57 tieners werden gedoopt. Echt geweldig mooi om te zien hoe kinderen hun leven aan Jezus geven.

Helaas kon ik er zelf niet bij zijn, omdat ik mijn knie toen nog niet goed kon buigen. Als je naar de rivier wilde gaan, moest je een trap af en weer op, en dat lukte toen nog niet.

Ook met het drama kon ik niet meedoen, omdat we een hele lange berg af moesten en daarna weer omhoog. Daarnaast moesten we ook lang staan, en dat hield ik nog niet vol. Wat ik wel jammer vond.

Op paasdag hadden we een kerkdienst en om vijf uur kwamen we allemaal samen voor een gezamenlijk diner. Het was erg lekker en gezellig.

GEBEDSPUNTEN:

- * RONNY'S GEZONDHEID
- * MIJN LEESKLASJE, WE HEBBEN NOG MAAR 3 WEKEN SCHOOL EN DAN IS HET ZOMERVAKANTIE (ZOALS WE HET IN NEDERLAND ZEGGEN) DE MEESTE ZIJN GOED VOORUIT GEGAAN. 4 KINDEREN HEBBEN NOG MOEITE MET LEZEN.
- * VOOR DE GEBOUWEN DIE WE OPDIT MOMENT AAN HET BOUWEN ZIJN. VOOR NIEUWE KLASLOKALEN VOOR DE BASISCHOOL, NAAIKAMER EN HET OPSLAG GEBOUW.
- * ALLE ZIEKEN HIER OP DE MINISTRY, VOORAL YOLANDA
- * DE VEILIGHEID VOOR ALLE KINDEREN EN LEIDERS EN WERKERS
- * YANTI, MONA, EKA DIE ZWANGER ZIJN. HARIFAH KAN ELKE MOMENT BEVALLEN
- * SERI HEEFT AL 3 MISKRAMEN GEHAD. BID MEE DAT GOD HAAR ZEGENT MET EEN MOOI KINDJE
- * DE RESTERENDE STUKKEN GROND DIE DE MINISTRY WIL KOPEN
- * VOOR NIEUWE LOKALE WERKERS. OP DIT MOMENT KOMEN WE ERG TE KORT AAN WERKERS
- * VOOR BAMBANG ZIJN FAMILIE, MET HET VERLIES VAN HUN MOEDER

Ronny & Kay

DANKPUNTEN:

- * DAT WIJ GEZOND ZIJN
- * VOOR MIJN LEESKLASJE, BEN ZO BLIJ MET ZE.
- * ELVI, TITIN EN RINA DIE BEVALLEN ZIJN VAN MOOIE GEZONDE BABY
- * VOOR DE MOOIE FEESTDAGEN, DE LIEFDE VAN GOD DIE HIJ ONS GE-GEVEN HEEFT.
- * VOOR HET DAYAK FEEST DIE GAAT KOMEN IN JULI (25-26)
- * DAT WIJ HIER GOD KUNNEN/MOGEN DIENEN.
- * ONZE PRIVÉS PONSORS EN DE SPONSORS VOOR DE MINISTRY
- * GODS BESCHERMING EN ZIJN LIEFDE ELKE DAG
- * VOOR ONZE MOOIE TEAM (MISSIONARIS TEAM),
- * VOOR DE GEZELLIGHEID, DE LEUKE ACTIVITEITEN DIE WE HIER HEBBEN.
- * VOOR DINDA DIE BIJ ONS IS MOGEN WO-

Even voorstellen.

Dit is Dinda en zij is 8 jaar.

Dinda is begin mei bij ons komen wonen in het huis Paulus. Ze is erg vriendelijk, spontaan en geniet elke dag. Ze is erg blij dat ze bij ons in het Paulus huis mocht wonen.

NEN.

Geweldige tijd gehad met Floortje (midden) Nederland en (rechts) Felicity van Australie.

Onze Yodi, Jose en Denisy.

Bambang S.A
15-11-1982

Wendy v/d Broek
12-10-1986

Alicia Mercy Ananius
20-10-2010

Rabobank
W.van den Broek
NL21 RABO 0123853060

Postadres:

Bambang/wendy
Living Waters Village
350Q Lorong Hup Kee
10P,
Kuching, 93350
Sarawak, Malaysia

